“Miami hauria posat Girona al món”

“Tebas va seguir el camí que havia de seguir; a la vida no es pot funcionar esperant que et donin permís”, diu Jaume Roures, convençut que s’exportaran partits

“El Girona ha d’aspirar a ser el segon club de Catalunya”

Amb els horaris seqüencials, garantim dues hores de tele als clubs petits i mitjans. Això els permet donar valor a la publicitat

La nostra relació amb el Girona és des de l’època dura, quan ningú anava al camp i el club necessitava diners Les institucions haurien de tenir una mirada llarga i veure quin rendiment es pot treure tenint un club a primera

El Barça va rebre 222 milions [per Neymar] i en va presentar 13 de beneficis. Però ningú diu res perquè Messi fa el que fa La gent ha de poder anar al camp amb cotxe i no només a veure un partit. Si no es pot fer a Montilivi, en un altre lloc

Envien missatges contradictoris. El Barça no pot presumir de ser el club que més factura i queixar-se dels clubs dopats

Mai ens havia interessat tenir els mundials, però amb el de Qatar, la lliga es pararà al novembre i la gent voldrà futbol

Sabia que amb el VAR la polèmica continuaria. Hi ha tant fanatisme, que si el VAR diu A, continues pensant B

Soci des de fa anys del Barça, Jaume Roures i Llop (Barcelona, 1950) forma part del consell assessor del Girona. El fundador de Mediapro parla del projecte del club gironí, de la relació amb el Barça, de Tebas i dels drets audiovisuals.

Després del Madrid-Girona, un Girona-Barça. Un no parar...

És una setmana intensa per al Girona. Un Girona-Barça sempre és interessant. No és un partit fàcil per a cap dels dos, i la prova és que Valverde ha fet descansar Messi perquè estigui en plena forma per jugar contra el Girona.

El partit de demà s’havia de jugar a Miami. N’era partidari?

Crec que era un gran avantatge per al club, per a la ciutat i per al país. Abans de Nadal vam anar tots els clubs de la Lliga a l’Índia, per un acord amb Facebook, i ens preguntaven pel Girona-Barça de Miami. Amb això vull dir que havien posat el club i la ciutat al món, i d’això es tracta, amb la iniciativa de la Lliga de dur partits a fora. I tots els que negaven aquesta possibilitat són els que van dur la Libertadores a Madrid. Era evident que no estaven parlant de desenvolupar el futbol, sinó de tocar els nassos.

Potser la gestió de Tebas va ser precipitada i inadequada?

No ho crec. Aquí se li té molta mania, a Tebas, però ell va seguir el camí que havia de seguir. El primer que havia de fer és arribar a un acord amb algú important als Estats Units [Relevant] per assegurar que això és viable. Més enllà que fossin necessàries algunes autoritzacions administratives, per què algú s'hi havia d'oposar? A la vida, no es pot funcionar esperant que et donin permís. I a més, això no atacava la institució. Si anés contra la federació o contra no sé quin organisme, encara. A part, era una cosa ja coneguda, perquè feia almenys un any que se n'anava parlant. I la setmana passada la Supercoppa d'Itàlia es va jugar a l'Aràbia Saudita. I la UEFA, per molt que ho desmenteixi, al pool de televisions que retransmeten, ens va preguntar no fa ni un any què ens semblaria que la final de la Champions es jugués a Nova York. Totes les televisions, lògicament, hi van estar d'acord. No té a veure intrínsecament amb les televisions, però sí amb la promoció del futbol. I una final de la Champions a Nova York em sembla una de les millors promocions del món.

Tot i no jugar-se, hi ha hagut un bon rebombori.

Sí. Aquestes coses, pensant en els socis o els aficionats, potser s'han d'explicar una mica més. Però moltes vegades la gent fa referència a tradicions que, algunes, no existeixen. Ho he viscut molt amb les polèmiques dels horaris dels partits. Semblava que moure els partits de les quatre de la tarda era un crim. Ara en fas a les quatre i la gent no hi va. En el primer partit del Barça a les dotze del migdia, que es va omplir, el gran problema va ser que hi anaven més nens. Més val aclarir-se, perquè fer demagògia en el futbol és gratis. Però els que treballem per desenvolupar-lo i consolidar-lo, no. I en el cas del Girona, posar el club a aquests nivells era molt important. És l'últim club que ha arribat, no tenia tradició a primera, i hem de buscar eines i possibilitats perquè se'n parli.

Creu que s'acabaran exportant partits?

Segur. Es va canviar el format de la supercopa per anar a jugar a Tànger, en un estadi que no estava en condicions i era un perjudici directe per als aficionats del Sevilla. I tot això era perquè el Barça jugava un partit amistós. És el que deia abans: fer demagògia és molt fàcil. Tot el que es deia era una manipulació perquè no es fes el partit. I es va desmuntar abans anant a Tànger i després amb la Libertadores a Madrid.

El Girona s'ha quedat sense uns ingressos importants.

Jo crec, i no és culpa del club, que de cara al soci i el simpatitzant, havia d'haver-hi més eines per explicar-ho bé. Perquè va haver-hi resistències que no tenen massa sentit o que no tenen en compte les necessitats de desenvolupament i d'arrelament d'un club que acaba d'arribar a primera.

Com viu el projecte del Girona? Se'l sent una mica seu, proper, o en pren distància?

Soc membre del consell assessor. I la nostra relació professional amb el Girona és de fa molts anys, de l'època dura, quan ningú anava al camp i el club necessitava diners. No hem pujat al carro ara.

Parla de quan el Girona va pujar a segona A?

Sí, d'aquella època, que era molt dura. Econòmicament, perquè hi anava molt poca gent, perquè els accionistes estaven en una situació complicada. Hi havia gent que havia d'agafar responsabilitat per salvar la situació.

Gusó sempre explica que, quan li van explicar que cobrarien 2 milions d'euros de drets, creia que era la xifra

global dels cinc anys, i que vostès li van aclarir que era per temporada...

Sí, sí, ho recordo. Ho vam fer aquí.

Ferran Soriano i Pere Guardiola sempre han fet discursos ambiciosos respecte al projecte. Ho comparteix?

Jo crec que a la vida s'ha de ser ambiciós, en el bon sentit de la paraula. L'aliança amb el City té aquest paper. El Girona no és només un equip que juga els caps de setmana. Ha de tenir un entorn material, d'infraestructura, que el faci agradable. Quan vols contractar jugadors d'un nivell de primera de fora, els has de donar un entorn raonable. Ara ja no recordem on s'entrenava fa un any. I hi ha el projecte de la ciutat esportiva. Tot això requereix diners i esforços, que després no es veuen recompensats amb el dia a dia. La gent, i no és culpa seva, no aprecia la dimensió de tot això. I també vull recordar que es parla molt del club, però l'estadi no s'omple. Ara també ens trobem en una conjuntura que Eusebio està traient nois joves de sota les pedres, cosa que està molt bé. Però tant ells com tot l'equip, per desenvolupar-se bé, necessiten unes infraestructures que exigeixen molt d'esforç.

És membre del consell assessor. Les seves opinions compten o és més aviat una reunió de notables?

No, no. A més, els que ens reunim no són notables, sinó gent que vol col·laborar. Se'ns escolta i escoltem. Al final, si estàs a fora, és difícil controlar les dificultats quotidianes del club. Crec que hi ha una excel·lent relació amb en Delfí, en Nacho, en Quique i l'Eusebio, que al final són els que aguanten la casa. Ens escolten, i nosaltres també escoltem i aprenem.

Ha parlat d'infraestructures. El Girona ha fet un pas endavant amb La Vinya al PGA, però té al cap la ciutat esportiva. És imprescindible?

Sí, és imprescindible. Ara estan sortint, afortunadament, joves que sembla que tenen molta projecció. Però, per fer-ne sortir més, has de tenir una ciutat esportiva. I l'estadi hauria de ser o un altre o aquest diferent. Perquè la gent pugui venir caminant però també amb cotxe; per oferir unes instal·lacions en què la gent no vagi només a veure un partit de futbol, sinó que hi vagi amb la família a passar la tarda.

Això, a Montilivi, és difícil...

Per això ho dic. Però ha de ser un objectiu del club, de l'Ajuntament i de la Diputació. Les institucions haurien de pensar: "I si fem un estadi de 25.000 persones?" Perquè han de pensar que no és un benefici només per al club. A Girona ja hi ha una atracció turística important, amb molts francesos, per exemple. Per què no donem un complement més? El futbol, a França, al final és Marsella, Lió i París. Aquí podem aspirar a ser una referència, o com a mínim despertar certa simpatia, però has d'oferir un entorn. I no només vindran a veure un partit, sinó que dormiran als hotels de la zona, aniran a bons restaurants i consumiran. S'hi ha de pensar. A vegades es té una visió molt estreta. Des de les institucions, aprofitem que tenim un club a primera per veure quin rendiment en podem treure. No només per saber que hi ha una repercussió econòmica, que això ho sap tothom. Tinguem una mirada més llarga. No és el mateix l'Athletic amb el camp vell que amb el nou. El seu museu és el tercer en visites de Bilbao. Tot això s'ha de valorar. I no estic dient que ho paguin les institucions.

I quin estadi s'imagina? En qui s'haurien d'emmirallar?

Estic parlant d'un estadi amb 20.000 o 25.000 seients, amb un entorn comercial, amb unes instal·lacions perquè s'hi pugui anar més enllà de les dues hores de futbol. Ara tens una oferta més potent que abans, per tant hi pot anar més gent. I, per tant, ha de ser possible que hi vagi. Però el dia de l'Atlético, per exemple, no estava ple

l'estadi. I els preus no són exagerats.

La força del Barça és indiscutible. A què ha d'aspirar el Girona?

Jo crec que el Girona ha d'aspirar a ser el segon club de Catalunya. I la mirada llarga implica també això. Fa falta infraestructura i fa falta ser ambiciós. Tot el que estic dient no és per fer demà, però és per plantejar-s'ho així. Després, vas fent fins on pots arribar. La temporada passada, en la classificació el Girona ja estava per damunt de l'Espanyol. Aquesta, ja veurem com acaba. Però no pot haver-hi un altre objectiu que no sigui aquest. No té res a veure amb l'Espanyol, té a veure amb l'objectiu que el club i la ciutat s'han de marcar. I de possible, ho és.

Com el veu, l'equip?

És qüestió de com els resultats afectin el grup. Però si un té els peus ben posats a terra i sap entomar-ho bé, no som el València ni l'Atlético de Madrid. És un club modest, que acaba d'arribar i que té com a primer objectiu consolidar-se. I no et consolides el primer any ni el segon, sinó amb tres, quatre o cinc anys.

La connexió City-Guardiola és màxima. Si Pep marxa del City, aquesta bicefàlia a la propietat del Girona pot perillar?

No, no tenen res a veure. El City té un projecte empresarial esportiu a tot el món, amb clubs a diversos països. El Girona forma part d'aquesta política empresarial. Que hi hagi el Pep i el Pere és conjuntural, en aquest sentit. No afectaria per res.

S'imagina Pep Guardiola tornant al Barça? O fins i tot anant al Girona?

És això del futbol, que pots dir qualsevol cosa. Ara tothom diu si Neymar anirà al Barça o al Madrid. Neymar no anirà ni al Barça ni al Madrid. Hem de ser realistes. En Pep té un projecte a Anglaterra, que a més va renovar, i després ell mateix ha manifestat que li agradaria entrenar una selecció.

Quina relació té amb el Barça, després de l'oferta rebutjada pels 'naming rights'?

Això és una explicació que ells han de donar. Es va fer un referèndum que els socis van votar. Deien que 200 milions els posava un patrocinador, 200 serien un crèdit i 200 els posava el club amb el que generaria el nou estadi. Nosaltres vam fer una oferta de 300 milions. Després van fer una mica de demagògia dient que aquests 300 eren realment 165 milions. Però ningú li dona per avançat vint anys de res a un club de futbol. Entre altres coses, perquè empresarialment parlant són molt inestables.

Creu que se'n sortiran, amb aquest gran projecte?

El club aquest any va rebre 222 milions d'euros [el traspàs de Neymar] i els beneficis van ser de 13. Si jo faig això aquí, em fan fora. En canvi, ningú diu res perquè la pilota entra, perquè Messi fa el que fa. Em preocupa més que els mitjans, els especialitzats no tant en esports com en economia, posin de manifest aquesta bestiesa. Si t'entren 222 milions i declares uns beneficis de 13 milions, què passa? El futbol, malauradament, té aquest grau d'irresponsabilitat. Al mateix temps, no pots presumir de ser el club que factura més i queixar-te dels clubs dopats. Perquè si factures més que ells, per molt dopats que estiguin, no estàs en inferioritat. Enviem missatges contradictoris i ningú n'estira el fil.

La seva relació amb la junta del Barça, com és?

No, no en tenim. Estàvem en aquesta negociació i, sense dir res, ens presenten una demanda d'un milió d'euros. I després em diuen que he de retirar la querella contra Sandro. De què estem parlant? Del club? Del senyor que és a la presó, que hi deu ser per alguna cosa i no per haver estat president del Barça? Us importa el club o un amic, molt respectable? Estem parlant d'això, no d'una altra cosa.

El percentatge dels drets audiovisuals en els ingressos de clubs com el Girona és enorme. Massa?

En aquest negoci sempre es busca un equilibri entre els drets televisius, les entrades i el màrqueting. És saludable que hi hagi un terç de cada cosa, però això no vol dir que pugui arribar de qualsevol manera. A l'Estat, tot el tema de les televisions autonòmiques, de les caixes regionals i de les diputacions ho ha empobrit una mica, encara que hi posessin diners, perquè els clubs ja no es preocupaven. Plores una mica a la caixa, la televisió i la diputació, i ve el diner. Amb la crisi, tot això va desaparèixer i els clubs es van professionalitzar una mica més. Ara anem recuperant espai, però no és tan fàcil per vendre una samarreta. Quan vam posar els horaris seqüencials, que encara la gent en parla malgrat que hi ha més assistència als estadis, era precisament per intentar garantir als clubs petits i mitjans dues hores de televisió cada setmana. Perquè això li dona valor a la publicitat estàtica, la samarreta, el marxandatge, etcètera. Sempre hi ha moltes coses relacionades que l'aficionat no ha de veure però que tenen la seva raó de ser. Que a la Premier juguen quatre partits a la mateixa hora? Sí, però quins equips? No coincideixen tots els grans. És un procés. Tot aquest negoci que abans no es feia s'ha de fer, i no és fàcil. Que hi ha un desequilibri a favor de la televisió en la majoria de clubs? Sí. Que hem aconseguit igualar una mica la competició? També. Em fa ràbia perquè es diu que a Anglaterra hi ha equips molt importants. D'acord. Mirem la classificació? El tercer és a deu punts. A Itàlia, encara més [a 16]. Si mirem la primera volta, la més competida és la de la lliga espanyola, encara que no tinguem aquesta percepció.

La diferència d'audiència entre els partits del Barça o el Madrid i la resta deu ser altíssima...

Sí, és clar. El Barça i el Madrid tenen el 75% de l'audiència. Però passa el mateix a Anglaterra, a Itàlia i a Alemanya.

El Madrid ha perdut Cristiano. Què pot passar el dia que el Barça perdi Messi, quant a televisions i interès per la lliga?

Jo crec que el treball que hem fet nosaltres i la Lliga els últims anys ha estat important en el sentit que no és la lliga de Messi i Cristiano sinó que és la Lliga. La Premier són una referència mundial. Messi i Cristiano han servit una mica perquè els nens de molts països siguin del United però els interessi veure què fan aquests dos. A més, estem venent drets fins al 2024, ara sense Cristiano. No els preocupa. A mi, com a aficionat al futbol, sí que em preocupa no veure Messi, a veure quin futbol miraré. Però la Lliga s'ha consolidat com a marca internacional. Totes les plataformes importants compren la Premier, la Lliga i la Champions. La resta ja ha de ser molt conjuntural. Estem a una distància sideral. El futbol espanyol a fora factura tres vegades més que l'italià i deu vegades més que el francès.

Mediapro ha aconseguit els drets del mundial de Qatar. A aquest pas, ho tindran tot.

Això no ho havíem fet abans. Per a la televisió de pagament, els mundials no funcionen. És un mes d'estiu i tens unes exigències de partits que has de fer en obert. Mai ens hi havíem interessat, perquè és difícil a l'estiu rendibilitzar-ho. Intentant tenir una mirada més llarga, vam veure que en la jornada 12 del 2022 la lliga es pararà. Això no ha passat mai. L'aficionat estarà intentant veure futbol i no n'hi haurà. I quan els jugadors tornin del mundial, tornarà a començar de zero, o més avall. Per tant, hi ha una expectativa de futbol, amb la lliga parada durant el novembre i el desembre, en què hi ha més consum televisiu i més inversió publicitària perquè ve Nadal. En definitiva, hi ha una situació diferent de les tradicionals. I hi ha un mundial femení, i a nosaltres, que crec que

hem tingut un paper determinant per posar el futbol femení a Espanya on és, ens interessa posar aquesta cirereta.

El convenç el VAR?

Personalment, no he estat mai partidari del VAR perquè sabia que passaria el que passa. La polèmica continua. Recordo quan se'n començava a parlar que el Johan [Cruyff] em deia: "És una bestiesa, perquè el futbol és la discussió del dilluns." Hi ha tant de fanatisme, que si el VAR diu A, continues pensant B. Per tant, el dilluns en continuem parlant. Una altra cosa és quan es manipula. Amb VAR o sense, els àrbitres són humans. També hi ha davanters que fallen. El futbol, en el fons, és un joc d'errors. Per què als americans no els agrada? Perquè totes les estadístiques en futbol són negatives. Messi pot xutar cinc vegades i fer un gol. Amb la mà, l'estadística sempre és positiva.

Arran del VAR, els teleespectadors veiem menys repeticions de les jugades. Hi està d'acord?

No, no hi estic d'acord. Quantes en vam veure de Suárez contra el Leganés? I el produíem nosaltres, com sempre. Surten històries i la gent s'ho creu. No tenim una normativa que ens porti cap a un costat o cap a l'altre.

El preocupen les reflexions ideològiques i polítiques de Tebas?

Són coses diferents. De la mateixa manera que dic el que penso quan m'ho pregunten, ell té tot el dret a dir-ne d'altres. La mateixa llibertat que reclamo per a mi vull que la tingui tothom. Després discutirem del contingut. I, coneixent-lo, també crec que hi havia un element de provocació que li agrada. I he llegit moltes coses. Ell no és un càrrec públic. És un senyor que dirigeix una patronal de clubs de futbol. Si és aquí és perquè l'han escollit els clubs.

Tebas també va parlar sobre el que s'ha de preguntar als jugadors en el postpartit.

El que diu és que el senyor que és a baix, pagat per la Lliga, ha de parlar del partit. I després, per preguntar altres coses als jugadors, hi ha la zona mixta. La gent a qui es referia Tebas fa produccions per a la Lliga. Això mateix ho fa la UEFA des de fa anys. No he llegit mai ni una línia sobre la llibertat de premsa en referència a la UEFA.

Confirma que La Caixa vol impedir que adquireixi 'El Periódico'?

No soc jo qui ha de dir això. El que sí que veig últimament articles cridant l'atenció que això no pot passar. Això no és informació, és una altra cosa. És el que em crida l'atenció. Passarà el que hagi de passar, els bancs faran el que decideixin atenent el que sigui millor per a ells i els seus accionistes, suposo, i el propietari, el que consideri convenient. És ell qui ven.

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 26-01-2019, Pàgina 6
-L'Esportiu. Girona 26-01-2019, Pàgina 4

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1542859-miami-hauria-posat-girona-al-mon.html